

I § 1, 2det Stykke, siges det, at Skyldneren skal fremsende sin Status, opgjort „med Akkord for Øje“. Disse Udtryk ere vildledende og give Anledning til den Misforstaaelse, at der maa pyntes paa Statusopgørelsen i den ene eller den anden Retning, hvad der naturligvis ikke maa ske, og hvad der ogsaa er i Strid med samme Paragrafs Nr. 2. Det foreslaas derfor, at disse Ord skulle udgaa (Ændringsforslag Nr. 1).

De Fordringer, der i samme Paragrafs Nummer 6, 2det Stykke, stilles til Tillidsmændenes Udtalelse, gøre det betænkeligt for samvittighedsfulde Mænd at afgive den forlangte Erklæring, da det ingenlunde kan forudsættes, at de have et saadant indgaaende Kendskab til Skyldnerens Person og hans Forhold og Virksomhed i det hele, at de ere i Stand til at bevidne mere, end hvad der fremgaar af de Oplysninger, som forelægges dem, eller som de selv søge at tilvejebringe. Derfor stiller Udvalget Ændringsforslag Nr. 2.

Udvalget billiger, at der af Justitsministeren autoriseres Tillidsmænd, saavel „sagkyndige“ i de forskellige Erhverv, som regnskabskyndige. Med Hensyn til disse sidste blev der i Folketinget vedtaget en Bestemmelse om, at de regnskabskyndige Tillidsmænd med offentlig Troværdighed kunne afgive Erklæringer om Spørgsmaal vedrørende forretningsmæssig Regnskabsførelse til Brug i andre retlige Forhold end Forhandling om Tvangsakkord. Udvalget tiltræder den Betragtning, at der er Trang til, i Lighed med, hvad der finder Sted i andre Lande, at faa beskikket Revisorer, der udrustes med saadan Myndighed. Men Udvalget kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at der, for at en saadan Beføjelse skulde kunne tillægges de regnskabskyndige Tillidsmænd, maatte stilles meget strengere Fordringer til dem, end dersom de alene skulde anvendes i Tilfælde af Forhandling om Tvangsakkord. Det rigtige vil formentlig være, at det at være „regnskabskyndig Tillidsmand“ bliver en Livsstilling for dertil særlig egnede Personer, hvortil der kræves Bevis for

særlig Indsigt i Bogholderiets Kunst, ligesom det er en Selvfølge, at der af enhver, der skal optræde med „offentlig Troværdighed“, maa fordres en almindelig, under Ed eller paa Tro og Love afgiven Erklæring. Det hele Forhold trænger formentlig til Ordning ved særlig Lov, og Udvalget opfordrer Justitsministeren til at optage dette Spørgsmaal til Overvejelse og at fremsætte Lovforslag herom. I Forventning om, at dette vil ske, foreslaar Udvalget, at § 2, 3die Stykke, 2det Punktum, udgaar. (Ændringsforslag Nr. 3).

§ 5 indeholder den Bestemmelse, at Udlæg og lignende Retsforfølgning ikke retsgyldigt kan ske i Skyldnerens Gods fra den Tid, da Akkordforhandlingen anses for begyndt, undtagen for Fordringer, som ikke berøres af Akkorden, altsaa Fordringer, som af en eller anden Grund ere fortrinsberettigede i hans Bo, jfr. § 17. Naar det da i Paragraffens 3die Stykke siges, at derimod enhver Fordringshaver, hvis Fordring ikke er sikret ved tilstrækkeligt Pant, kan forlange Skyldnerens Bo taget under Konkursbehandling, men at saadant Forlangende dog ikke tages til Følge, medmindre det tiltrædes af mindst to andre Fordringshavere, er det en af det foregaaende følgende Forudsætning, at Forlangendet fremsættes af Fordringshavere, som berøres af Akkorden. Thi en fortrinsberettiget Fordringshaver, som har Ret til at gøre Arrest og Udlæg m. m., maa selvfølgelig ogsaa være berettiget til at fordre Konkurs uden at understøttes af andre Fordringshavere. Herom stiller Udvalget Ændringsforslag Nr. 4.

For at Retten til at fordre Konkurs ikke skal misbruges af chikanøse Fordringshavere til Skade for de andre og for Skyldneren, synes det hensigtsmæssigt at betinge Adgangen dertil af, at de paagældende raade over mere end $\frac{1}{16}$ af Gælden eller ca. 6 pCt. deraf. Udvalget foreslaar $\frac{1}{16}$ forandret til $\frac{1}{10}$, hvad der endda forekommer flere af dets Medlemmer lidt nok. — Desuden bør formentlig Brøkdelen regnes af de bekendte, ikke af de anmeldte Fordringer, eftersom Begæringen om Kon-